

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 5, 2 Wakorintho 4, Hazina katika Mitungi ya Udongo

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 5, 2 Wakorintho 4, Hazina katika Mitungi ya Udongo.

Ni nini kinachomfanya Mkristo aendeleo kutembea katikati ya shinikizo na maadui? Unaona, si jambo la kawaida kwa watu wa Bwana, kwa watu wa Mungu na wahudumu, kupata upinzani kutoka kwa Shetani.

Kuna nyakati za kukata tamaa na shinikizo la uhitaji, lakini swali ni, je, magumu haya yanatupa sababu za kutosha za kuacha? Kuna wasiwasi unaoongezeka leo miongoni mwa madhehebu na watu kuhusu idadi ya watu wanaoacha huduma ya kichungaji. Tunaiita hivyo kutokana na uchovu au chochote kile. Kisha unajiuliza ni nini hasa kinachosababisha kupungua huku kwa uongozi wa ngazi ya chini.

Tunaangalia 2 Wakorintho sura ya 4, kwa hivyo naingia katika sura hiyo nikiuliza maswali haya kwa sababu unataka kujiuliza ni nini kinachomfanya Paulo ajisikie vizuri. Tofauti gani katika maisha ya Paulo? Ni nini kinachomfanya awe na nguvu kama alivyo? Ni nini kinachomfanya awe na nguvu, ni nini kinachomsaidia licha ya upinzani na magumu yote anayokabiliana nayo? Sehemu ya kile ambacho Paulo anaeleza katika kifungu hiki ni kile tunachokiona kama njia ya kujikimu. Anaanza tena; anaanza tena mada ya sura ya 3, mstari wa 6. Tunakuja kwenye sura ya 4, mstari wa 1, lakini Paulo ataanza tena hoja yake katika sura ya 3, mstari wa 6, ambayo ni uteuzi wa kimungu na mpango wa kuwa mhudumu wa agano. Kwa hivyo, katika 2 Wakorintho sura ya 4, Paulo anaendelea kukuza na kutetea huduma yake tofauti na ile ya wapinzani wake, na anafanya hivyo, hasa kwa kutumia ujumbe wa injili.

Anafunguka kwa kusema ana huduma hii, na kisha anaongeza sifa inayomtofautisha na wapinzani wake, kwamba huduma yake ni matokeo ya rehema ya Mungu. Katika sura ya mwisho, tunasema ni huduma ya neema, huduma ya Roho. Sasa anaiita huduma ya rehema.

Kwa hivyo, magumu ambayo Paulo alikabiliana nayo katika huduma yake hayakuwa sababu za kutosha kwake kuacha. Kwa kawaida, sisi husema kwamba mshindi haachi kamwe na anayeacha kamwe hashindi, na Paulo hangetaka kuacha. Licha ya uzoefu mgumu aliokabiliana nao, alitangaza kwamba hakuwa akizimia na kwamba hakuwa akiacha, kisha akaendelea kusema kwamba kama mhudumu wa agano jipya, alikuwa amekataa ukosefu wa uaminifu na udanganyifu wote, na badala yake, anaendelea kujisifu kwa dhamiri ya kila mtu kwa kutangaza ukweli.

Anakana kwamba anadanganya ujumbe wa injili, na tayari amesema kwamba wapinzani wake wanafanya hivyo. Unachokipata hapa ni Paulo akitumia taswira, mifano, na vitendawili ili kueleza hoja yake. Paulo anadai kwamba mateso na udhaifu wake, badala ya kuwa uthibitisho wa ukosefu wa wito wa kitume, hudhihirisha huduma inayotokana na Mungu, kutoka kwa Bwana anayeteseka, na ambayo ina kusudi lake kuu katika utukufu wa Mungu.

Kwa hivyo, kwa maneno mengine, kwa kweli, kile Paulo anachofanya ni kuvaa mateso yake kama beji ya heshima au beji ya ufuasi wake, utume wake. Anasema, tazama, mimi si mdogo kuliko mtume kwa sababu ninateseka. Kwa kweli, mateso haya yanathibitisha na kuthibitisha wito wangu wa kitume.

Kwa hivyo, hebu tuende kwenye maandishi na tuanze kwa kuyaangalia, kwanza kabisa, tuangalie kutoka mstari wa 1. Kwa hivyo, kwa kuwa tuna huduma hii, tumepokea rehema, hatulegei. Unaona, Mungu alimpa upendeleo. Kwa kweli, unapoangalia kifungu hicho, kinasema hatukati tamaa.

Hatukati tamaa. Hiyo ndiyo inasema, na Paulo atarudia jambo lile lile katika mstari wa 16: hatukati tamaa, hatulegei. Kwa hivyo, hakuwa na sababu ya kukata tamaa, kwani Mungu, kwa rehema zake, alikuwa amempa pendeleo lililozidi lile la Musa.

Musa alikuwa na huduma tukufu, lakini ilikuwa imefifia. Lakini Paulo anasema nina huduma inayotegemea agano jipya. Alikuwa ameitwa sasa si kuwasilisha sheria bali kutoa neema ya Mungu.

Mhudumu wa injili ana wito mkuu kuliko hata mpatanishi wa sheria. Kwa hivyo, Paulo anaona agizo hili la kimungu la kutumikia chini ya agano jipya kama zaidi ya kufidia majaribu yote aliyopitia kwa kuwa mwaminifu kwa wito wake. Unajua, anaona majaribu hayo yanafaa.

Mara kwa mara, tunahitaji kujikumbusha kwamba majaribu na magumu tunayokabiliana nayo katika huduma yanafaa. Yanastahili mateso yote. Alisema hatukati tamaa, na kisha anasema, tunapopokea huduma, hatukati tamaa.

Paulo atarudi tena kwenye wazo hili la kukataa kukata tamaa katika mstari wa 16. Kwa hivyo, unapata katika mstari wa 2 kwamba tumekataa mambo yaliyofichwa ya udanganyifu. Hatufanyi kazi kwa hila, hatulidanganyi neno la Mungu kwa udanganyifu, bali ni udhihirisho wa kweli, tukijionyesha kuwa na dhamiri ya kila mtu mbele za Mungu.

Kwa hivyo hapa, Paulo anazungumzia tabia yake. Kumbuka, tulisema hapo awali kwamba barua ya Paulo inasikiliza upande mmoja wa mazungumzo ya simu. Tunamsikia Paulo, na hatusikii upande mwingine.

Lakini tunasikia upande mwingine kupitia kile Paulo anachosema. Kwa hivyo, Paulo, ni wazi, lazima Paulo alishtakiwa kwa tabia ya udanganyifu. Alijitetea katika sura ya 2, mstari wa 17, na akasema, hapana, sisi si wachuuzi wa neno, na anakataa kwa msisitizo maelezo kama hayo ya mbinu yake na ujumbe wake.

Paulo anasema mbinu zangu hazijawahi kuwa za siri au za udanganyifu, na sijawahi kudanganya au kwa udanganyifu kudanganya ujumbe wa Mungu niliyekabidhiwa. Paulo anasema nimehubiri neno jinsi lilivyotolewa kwangu. Unaona, hakuwa akisisitiza kwamba Mataifa wafuate Sheria ya Musa, ambayo labda ni moja ya sababu zilizomfanya aichafue injili.

Alisema hapana. Unaona, katika kujisifu kokote, katika kujitetea kokote, kujisifu kuna jukumu, iwe unapenda au hupendi. Ukishajitetea, kutakuwa na jambo utakalosema, hivi si mimi ni nani, lakini hivi ndivyo nilivyo.

Na kwa kusema hivi si mimi niliye, hivi ndivyo nilivyo, unajisifu mwenyewe, lakini sifa zake si kwa kujitetea kila wakati, bali kusema tu, Ninatangaza ukweli. Rufaa yake haikuelekezwa kwa roho ya upendeleo, si hata kidogo, au chuki au ubaguzi wa kibinadamu, bali kwa dhamiri ya kila mtu. Kujisifu kwake kulifanywa na Mungu kama mtazamaji.

Kwa hivyo, anajua kwamba haijalishi nisemacho, Mungu ananiangalia. Kwa hivyo hata katika kupinga tuhuma zote dhidi yangu, hata katika kusema hivi ndivyo nilivyo, ninatambua uwepo wa Mungu. Ninatambua uwepo wa Mungu katika maisha yangu na katika huduma yangu.

Unaona, kwa hivyo tumekataa mambo yaliyofichwa ya ukosefu wa uaminifu, tukifanya kazi kwa hila. Tena, tunazungumzia nini? Tunazungumzia uadilifu katika huduma. Kwa kweli, ukitaka kuangalia Wakorintho wa Pili, unaiangalia kwa uadilifu.

Namaanisha, hatua kwa hatua, kila sura. Paulo anapopinga hoja za wapinzani wake, anazungumzia uadilifu wake. Hilo ndilo jambo pekee alilo nalo.

Kitu pekee ambacho Paulo alipaswa kutumia kujitetea dhidi ya wapinzani wake kilikuwa uadilifu wake. Kisha anasema, hatufanyi kazi kwa hila au kulishughulikia neno la Mungu kwa udanganyifu, bali kwa udhihirisho wa kweli. Sasa angalia hapo, tukifanya kazi kwa hila.

Kwa bahati mbaya, katika karne ya 24, tunaona ujanja mwingi katika huduma, nao wanalitumia neno la Mungu kwa udanganyifu, na mara nyingi ni kwa madhumuni ya kupata faida ya kifedha. Lakini Paulo anasema, ikiwa injili yetu imefichwa, imefichwa kwa wale waliopotea ambao Mungu wa ulimwengu huu amepofusha akili zao, wasioamini, isije nuru ya injili ya utukufu ya Kristo, aliye sura ya Mungu,

ikawaangazia. Injili ya Paulo, kama wengine walivyodai, ilikusudiwa tu kwa ajili ya wasomi wenye mawazo ya kiroho.

Hilo ndilo Wakorintho walikuwa wakibishana. Alichosema kilikuwa kisichoeleweka. Hakuna anayemwelewa.

Kama vile alivyofanya vilikuwa siri. Kwa ajili ya hoja, Paulo anakubali, oh ndio, sawa, tukubaliane kwa ajili ya hoja, uko sahihi. Hata kama injili yake imefichwa, kama unavyosema, basi imefichwa si kwa matendo yangu mwenyewe.

Imefunikwa kwa sababu Mungu wa ulimwengu huu amewapofusha nyuso zao. Unaona, kifuniko, pale kilipo, si kwa sababu ya Paulo. La hasha.

Pale ilipo, inatokana na kutokuamini kwa wale wanaoangamia, ambao akili zao zimepofushwa na Mungu wa wakati huu, ambaye anataka kuwazuia kuona nuru ya injili inayolenga utukufu wa Kristo. Na unaelewa, Paulo anapozungumzia Mungu wa wakati huu, hazungumzii Mungu Baba, bali Shetani, anayechukuliwa kama mkuu wa ulimwengu huu. Katika Yohana sura ya 12, mstari wa 31, Yesu alisema mkuu wa ulimwengu huu anakuja, naye hana kitu ndani yangu.

Anaitwa Mungu wa wakati huu. Ni mnyang'anyi. Unajua, tunaimba wimbo, wimbo huo, huu ni ulimwengu wa baba yangu.

Hakika, ni ulimwengu wa baba yangu kama Mkristo, lakini adui, kama ulivyolia, alikula na ndiye Mungu wa wakati huu. Yule ambaye wakati huu umemfanya Mungu wake. Mtu asiyeamini Mungu alikuwa akizungumza na mtu, naye akasema, Mimi ni Mungu wangu mwenyewe.

Siamini katika Mungu. Mimi ni Mungu wangu mwenyewe. Sawa.

Na Mkristo akasema, je, Mungu wako anakupa furaha? Hakuweza kujibu hilo. Yeye ni Mungu wake mwenyewe, lakini hana furaha. Anasema, hapana Mungu, Mungu wa wakati huu.

Na unamjua Mungu wa wakati huu na Shetani. Namaanisha, ikiwa uwili unapatikana katika Paulo, ni uwili wa kimaadili na wa muda. Yeye ni Mungu wa wakati huu. Yeye si wa kimwili au wa kimetafizikia.

Shetani si Mungu wa wakati ujao. Yeye ni Mungu wa wakati huu pekee na ni mnyang'anyi. Na alisema amewapofusha macho.

Na wakati mwingine leo, kama mhudumu, unafanya yote uwezayo: unahubiri, unaomba, unafunga, unafanya yote uwezayo, na hupati matokeo. Unasema, Mungu,

nini kinatokea? Naam, unajua kwamba ni vita kama tulivyosema mwanzoni. Sio kwamba anatuita kwenye vita, bali, tunakabiliana navyo.

Mungu wa wakati huu amewapofusha nyuso zao wasije wakaamini injili, isije nuru ya injili tukufu, ambayo ni sura ya Mungu, ikawaangazia. Paulo anapomwita Kristo sura ya Mungu, bila shaka, anazungumza. Anasema Kristo ni sura ya Mungu. Anadai kwamba Kristo ndiye uwakilishi unaoonekana na mkamilifu wa Mungu asiyeonekana.

Hilo karibu linasikika kama Waebrania sura ya 1, mstari wa 1 na 2, ambao ni usemi halisi wa Mungu asiyeonekana. Tomaso alisema, tuonyeshe Baba. Yesu alisema, umeniona mimi, wala hujamwona Baba? Kama umeniona mimi, tunajiuliza, laiti ningeweza kumwona Mungu.

Mungu ni mtu wa aina gani? Mtazame Yesu Kristo. Upendo wa Mungu unaonekanaje? Mtazame Yesu Kristo. Nguvu ya Mungu inaonekanaje? Mtazame Yesu Kristo.

Ni usemi sahihi wa Mungu asiyeonekana. Anasema ni mfano wa Mungu. Unazungumzia kuhusu sanamu na sanamu, ambazo zinamaanisha utu na upekee.

Utu na utofauti. Kwa hivyo, unamwona Paulo pale pale akizungumzia injili. Na kisha sasa anasema katika mstari wa 5, kwa maana hatujihubiri sisi wenyewe, bali Kristo Yesu kuwa ni Bwana, na sisi wenyewe kuwa ni watumishi wenu kwa ajili ya Yesu.

Tunahubiri, si sisi wenyewe. Kwa hivyo, ingawa Paulo angeweza kulazimika kujisifu kwa dhamiri ya kila mtu, hakujitangaza wala kujihubiri mwenyewe. Kiini cha injili ni kutangazwa kwa Yesu Kristo Bwana.

Unaona, tunaishi katika jamii inayozingatia vyombo vya habari, ambapo mhubiri anashinikizwa kumtumia mwanafunzi kuonyesha ufasaha wake au ujuzi wake wa kuzungumza na, bila shaka, kuonyesha mazoezi ya viungo. Kutaniko, katika hamu yake ya burudani na hamu ya burudani, huongeza shinikizo hilo. Kwa hivyo, mhubiri anapaswa kuonyesha kwamba ana ufasaha na kwamba anaweza kutoa.

Namaanisha, ujuzi wa ufasaha ni muhimu, na ufasaha ni muhimu. Unajua, wakati mwingine watu hawajali kuhusu kitu hicho. Hawajali kuhusu kitu hicho; wanajali kuhusu ufasaha.

Na Paulo anasema, hapana, sikuja kwenu kwa hekima ya maneno. Tunahubiri, si sisi wenyewe. Wakati mwingine unasikiliza ujumbe kwa dakika 30, kwa saa moja, kisha unajiuliza, alisema nini hasa? Alisema nini hasa? Huwezi kuelewa chochote, kwa sababu ujumbe huo unahusu kujitangaza tu.

Nakumbuka miaka kadhaa iliyopita, nilialikwa mahali fulani, na nikafika pale kanisani, na mchungaji akaanza kuhubiri, na akaanza kusema, jana usiku Bwana alinifunulia, na kuna mtu siku hiyo alikuwa akizungumzia kile Mungu alichomwambia siku iliyopita, nami nikamwendea baadaye baada ya ibada, nikasema, hujambo kaka, fulani, ninakuthamini sana, na ninamshukuru Mungu kwa kushiriki ushuhuda wako, lakini najiuliza kama hilo lilikusudiwa kwako, na kutaniko lingepaswa kusikia jambo lingine. Hakunialika tena. Hiyo ni sawa.

Hilo ndilo tunalolitamani leo. Hilo ndilo jamii inatafuta, lakini tunasoma Wakorintho wa Pili. Inasema, kwa maana hatujihubirii sisi wenyewe, bali Kristo Yesu kuwa ni Bwana.

Tunahubiri, si sisi wenyewe. Namaanisha, unasikia wahubiri, ni kuhusu nilichofanya hapa, nilichofanya hapa, nilipoenda huko, nilipokuja hapa, na walitaja kuhusu mimi, mimi, mara 400 katika mahubiri moja, na Yesu mara moja tu. Paulo anatutaka tuchunguze tena jumbe zetu, tuchunguze tena mahubiri yetu, tuchunguze tena, unajua, neno tunalohubiri.

Alisema hatujihubirii sisi wenyewe, bali Kristo Yesu Bwana. Hilo linanikumbusha hadithi niliyomsikia mhubiri akisimulia miaka kadhaa iliyopita kwamba baadhi ya watu walikuwa na hii mbele ya kanisa lao kama bango lao la matangazo, kwa maana hatujihubirii sisi wenyewe, bali Kristo Yesu Bwana, na wakati fulani, baadhi ya watu katika kutaniko hawakuwa na furaha sana. Wanahisi kwamba hii ni ya kizamani sana, ni ndefu sana, na yote hayo, na hivyo wakasema, vema, kwa nini tusiifupishe? Kwa hivyo, waliaamua kuifupisha.

Kwa hivyo, ikawa, hatujihubirii sisi wenyewe, bali Kristo Yesu. Hadi sasa, ni vizuri sana. Na kisha, baada ya hili, wakati mwingine tena, walirudi na kusema, hapana, hii bado ni ndefu.

Je, tunaweza kuibadilisha kidogo? Kwa hivyo, waliibadilisha kidogo, na ikawa, kwa maana hatuhubiri sisi wenyewe, na kisha, bali Kristo. Walituzuia. Kisha, baada ya muda fulani, walikuja na kusema, hatuhubiri Kristo kila Jumapili.

Tunahubiri kuhusu ndoa, tunahubiri kuhusu hili, tunahubiri kuhusu lile. Lakini hatimaye, walisema, tufanye iwe fupi, tuifanye iwe ya kuvutia, tuifanye iwe ya mtindo, tuifanye iwe ya kupendeza. Kwa hivyo, walisema, tunahubiri.

Kwa hivyo, waliishusha hadi ikawa, tunahubiri. Hilo linasikikaje kama makutaniko mengi leo tunayohubiri? Lakini hubiri nini? Mhubiri nani? Sasa sikiliza hili. Paulo hasemi kwamba tunahubiri mafundisho fulani.

Alisema hatujihubirii sisi wenyewe, bali Kristo Yesu Bwana. Yesu lazima awe kitovu. Tunamhubiri Kristo.

Injili inamhusu Yesu. Haijalishi kama unazungumzia eskatolojia; unazungumzia wokovu, haijalishi. Yesu ndiye kitovu cha injili.

Tunahubiri, si sisi wenyewe. Hata tunapohubiri kutoa, utoaji wetu lazima uambatane na Kristo, ambaye alijitoa kwa ajili yetu na ambaye akawa maskini ili tuwe matajiri. Huo ndio kiini cha utoaji wetu.

Kwa hivyo, haijalishi tunahubiri nini; lazima Kristo ndiye aliye katikati. Alisema, hatuhubiri sisi wenyewe, bali tunamhubiri Yesu Bwana. Anaelezea kiini cha msingi cha mahubiri yake, Kristo kama Bwana wetu.

Kisha akasema, sikiliza, sisi ni watumwa wako. Kwa kweli, maneno anayotumia hapo ni watumwa na doulos, si mahubiri tu. Sisi ni watumwa wako.

Tunakutumikia, na ndivyo tunavyofanya. Hatuhubiri sisi wenyewe bali Kristo Yesu na Bwana.

Kama watangazaji waaminifu wa injili, Paulo na wafanyakazi wenzake hawavutii umakini kwao wenyewe. Ingawa huduma yake ilikuwa tukufu zaidi kuliko ile ya Musa, haikuhusu utukufu wa kibinafsi. Sikiliza, hakujitangaza wala kuhubiri mwenyewe.

Miaka iliyopita, niliona tangazo la waziri. Alitaja jina lake. Alisema huyu ndiye mtu fulani ambaye ulimwengu wote unamtafuta.

Ni ulimwengu gani unaoufuata? Namaanisha, unahubiri ulimwengu mzima. Lakini inavutia; wahubiri wengi wanasema, nahubiri kote ulimwenguni, katika mataifa mengi duniani. Hapana, hilo si gumu.

Ukienda kwenye kanisa la makabila mengi huko New York, ambapo kuna Waafrika, Wakarabi, Wahindi, na kila mtu, na kisha katika mazingira moja, umeenda ulimwenguni kote. Tunajitangaza. Hakujitangaza wala kuhubiri mwenyewe.

Tayari amewaambia Wakorintho, katika 2 Wakorintho sura ya 2, kwamba hakuja kwao na 1 Wakorintho, kwamba hakuja na maneno ya kushawishi. Zaidi ya hayo, alifafanua jukumu lake kama lile la mtumwa, kama mtumishi. Ingawa angeweza kuamuru utii wao, alichagua kutofanya hivyo.

Tunarudi kwenye mada ile ile ya unyenyekevu tena. Kisha, katika mstari wa 6, kwa nini inasema hivyo? Inasema, kwa maana Mungu aliyeamuru nuru ing'ae kutoka gizani ameng'aa mioyoni mwetu ili kutoa nuru ya ujuzi wa utukufu wa Mungu katika uso wa Yesu Kristo. Lakini tuna hazina hii katika vyombo vya udongo, ili ukuu wa nguvu uwe wa Mungu wala si wetu.

Kwa hivyo, unapata nini katika mstari wa 5 hadi 7? Unapata kiini dhidi ya ufasaha. Paulo alisema, kuna kiini, kuna ufasaha tu. Alisema, tuna hazina hii.

Je, inavutia? Hazina katika vyombo vya udongo. Unaona, kuanzia sura ya 4, mstari wa 7 hadi sura ya 5, mstari wa 10, utakuwa ukiangalia mateso na utukufu wa mahubiri ya msalaba. Unaona, hakuna mtu aliyewahi kufahamu zaidi asili ya kitendawili ya Ukristo kuliko Paulo.

Alijua asili ya kitendawili. Na labda, hakuna hata moja ya barua zake iliyo na vitendawili vingi kama unavyopata katika 2 Wakorintho, hasa kuanzia mstari wa 7 hadi mstari wa 12. Na tutaangalia hilo.

Inaanza kwa kusema, tuna hazina hii katika vyombo vya udongo, ili ukuu wa nguvu uwe wa Mungu. Tazama—kitendawili cha kwanza.

Tofauti kati ya thamani isiyoelezeka ya hazina ya injili na udhaifu na kutokuwa na thamani dhahiri kwa wahudumu wa injili. Huu ni udhaifu. Chombo ni dhaifu, lakini yaliyomo yana nguvu.

Hii ni nguvu katika udhaifu. Alisema, hazina, tuna hazina hii katika vyombo vya udongo. Na hazina hiyo ni kubwa.

Alisema tuna hazina hii katika vyombo vya udongo ili ukuu wa nguvu uwe wa Mungu na si wetu. Anazungumzia kuhusu vyombo vya udongo katika mstari wa 6. Katika mstari wa 6, inarejelea hazina iliyo katika vyombo vya udongo kama mwanga unaotokana na ujuzi wa utukufu wa Mungu. Umeme unaotokana na ujuzi wa utukufu wa Mungu.

Katika kuwaelezea wale ambao injili imekabidhiwa kama vyombo vya udongo, Paulo hadharau mwili wa mwanadamu. La hashu. Hasemi tu kwamba mwili ni chombo cha roho.

Sivyo hata kidogo. Lakini analinganisha udogo na kutovutia kwa wabebaji wa nuru na uzuri wa nuru yenyewe. Unaona, iangalie.

Una kivuli chako. Una kivuli chako, na taa iko ndani. Na una mwanga huu mzuri ndani.

Paulo anasema kwamba nyuma ya kusudi hili, nyuma ya tofauti hii, kuna kusudi la kimungu ambalo watu wanaweza kulitambua, na kwamba nguvu hii kuu ni ya Mungu pekee. Kwa sababu Paulo na wafanyakazi wenzake walikuwa wakiteseka, walikuwa wakipitia mateso, walikuwa dhaifu, na bado Neno la Mungu lililokuwa likiwa toka lilikuwa na nguvu na lenye kubadilisha maisha. Inanikumbusha hadithi ya mhubiri ambaye mwenyewe alikuwa kipofu.

Na bado Mungu atamtumia na kipofu kama tunavyoona. Sasa, nilikuwa nikiishi katika mji uleule na mhubiri huyu, kwa hivyo ni mtu ninayemjua. Mungu atamtumia, miujiza itafanyika, na atakuwa na maelfu ya watu wakihudhuria mkutano wake. Unamwona mtu huyu, viwete watatembea, vipofu wataona, lakini yeye mwenyewe alikuwa kipofu.

Hilo ni jambo la kushangaza. Kipofu anahubiri, na macho yake yanafunguliwa. Hadithi ilisimuliwa kwamba mtu huyu, wakati fulani, alitaka kumhoji kwenye redio, na walitaka kumhoji.

Na ikafika hatua, na mhoji akasema, bwana, naweza kukuuliza swali? Natumai hujali. Na mzee akasema, labda najua swali utakaloniuliza. Kwa hivyo, mwandishi wa habari alishtuka, na labda najua swali unalotaka kuniuliza.

Labda unataka kuniuliza kama mambo haya yanatokea, kama miujiza hii inatokea, kama macho ya vipofu yanaonekana, na kama vilema wanatembea. Labda unataka kuuliza, kwa nini mimi mwenyewe ni kipofu? Alisema hivyo ili kukujulisha kwamba nguvu si yangu; ni ya Mungu. Hiyo ni kukujulisha kwamba sifanyi miujiza, bali Mungu anatembea ndani yangu. Kwa maana tuna hazina hii katika vyombo vya udongo, ili ukuu na nguvu ziwe za Mungu.

Ingawa ndugu huyo alikuwa kipofu, alikuwa chombo cha udongo, lakini nguvu za Mungu kupitia injili zilikuwa zikidhihirika kupitia yeye. Kwa nini? Ili utukufu uwe wa Mungu pekee. Kipofu akihubiri, na kipofu akiona, na kilema akitembea, naye akafa kipofu.

Kwa hivyo, alisema, hilo litakuambia kwamba mimi si mimi ninayefanya hivyo, kwamba nguvu si yangu, na kwa hivyo utukufu unaweza kuwa wangu. Nguvu ni ya Mungu. Hiyo ndiyo nguvu ya injili kwamba ukuu wa nguvu uwe wa Mungu na sio sisi.

Kisha, katika mstari wa 8 na 9, unamwona Paulo akiendelea mstari wa 8 na 9 akielezea kinyume chake kwetu, na unaona mambo aliyosema hapo, 2 Wakorintho sasa, kuanzia sura ya 4 kutoka mstari wa 8. Tunasumbuliwa kila upande, lakini hatufadhaiki. Tunachanganyikiwa lakini hatukati tamaa. Tunateswa, lakini hatuachwa.

Tukitupwa chini, lakini hatuangamizwi. Siku zote tukichukua kifo cha Bwana Yesu katika mwili, uhai wa Yesu udhihirike katika miili yetu. Kwa maana sisi tulio hai twatolewa tufe sikuzote, kwa maana Yesu ni mgonjwa, ili uhai wa Yesu nao udhihirike katika miili yetu inayokufa.

Basi, basi, mauti hutembea ndani yetu, na uzima ndani yenu. Unaona, katika sehemu iliyobaki ya sehemu hiyo, kuanzia 4, inasema 4, kuanzia mstari wa 6, kisha 7, mstari

wa 7 hadi sura ya 5, mstari wa 10, analinganisha masomo yake, mwili wake, na mateso yake na miili ya mbinguni ambayo waumini watapokea wakati wa ufufuo. Katika Agano la Kale, picha hiyo ilifanya kazi kuonyesha udhaifu wa wanadamu.

Tunapozungumzia mitungi ya udongo, namaanisha unasoma Yeremia sura ya 22, mstari wa 28, na Zaburi 30, mstari wa 13. Hasa, taswira ya vyombo vya udongo au mitungi inatumika katika muktadha wa mateso kama adhabu kwa dhambi za Israeli. Kwa Paulo, mateso haya ni yale ya utumishi wa kitume.

Tofauti katika mstari huu ni kitendawili kati ya thamani isiyopimika ya ujumbe na mateso ya mjumbe. Nyuma ya kauli ya Paulo kuna dokezo la shambulio la wapinzani wake, ambao ni dhaifu sana, na anashindwa kuonyesha kwamba ana nguvu za kimungu. Paulo anasema, umekosea.

Kwa Paulo, nguvu ya Mungu ni mali ya Mungu pekee, na kwa kushangaza, inapatikana katika mateso yake anapohubiri kama mtume. Paulo anapendezwa kuonyesha kwamba udhaifu na mateso yake ya kimwili hayana ushahidi au ukosefu wa utume wa kitume, bali, yanaonyesha utume wake. Utume unaotokana na Bwana anayeteseka na ambao una kusudi lake kuu, utukufu wa Mungu.

Kwa hivyo, ili kuendeleza hoja yake zaidi, Paulo anaanza na kile tunachokiita orodha ya magumu, ambayo tunayaona kuanzia mstari wa 8. Una vipingamizi vinne dhahiri. Angalia mstari wa 8. Tunasumbuka kila upande, lakini hatusumbuki. Tunachanganyikiwa lakini hatukati tamaa.

Tunateswa, lakini hatuachi. Tunatupwa chini, lakini hatuangamizwi. Unaona hilo katika mistari ya 8 na 9. Paulo anazungumzia udhaifu wake na anatumia mfano.

Unaona, kila sitiari unayoipata hapa inaonyesha mapigano ya kijeshi au mapigano ya wapiganaji. Ilangalie tena. Wamesumbuka kila upande, lakini hawajasumbuka.

Tunachanganyikiwa lakini hatukati tamaa. Tunateswa, lakini hatuachwa. Tunaangushwa chini, lakini hatuangamizwi.

Kwa kweli, unapaswa tu kuangalia maneno hayo kwa Kigiriki, nami ningeyaelezea kwa ufupi. Inazungumza tu, tumebanwa sana. Kila sitiari inazungumzia sitiari ya kijeshi jinsi mambo yalivyo magumu.

Alibanwa kila upande. Alisema, lakini mimi sijabanwa. Nimebanwa sana, lakini sijabanwa.

Sina nafasi ya kutembea. Sijasukumwa kujisalimisha. Biblia ya Kiingereza inasema, kamwe mwisho wa akili.

Nimechanganyikiwa, lakini siwezi kuwa na akili timamu. Namaanisha, siwezi kuwa na hasara, lakini siwezi kuwa na hasara kabisa, lakini siwezi kuwa na hasara kabisa. Kwa hivyo, kuna mchezo wa kile kilichopo.

Alifukuzwa na adui lakini hakuachwa chini kwa rehema ya adui. Alifukuzwa, lakini alisema, sikiliza, anajulikana chini, lakini hakuwekwa chini kabisa. Na hilo linanikumbusha unaposoma Matendo ya Mitume, na Paulo alikuwa akihubiri, na ilibidi wamtie kwenye kikapu, na kumweka upande wa pili, na mahali fulani, alikuwa amelala, na walidhani alikuwa amekufa, na nina uhakika kama watoto wadogo, labda, hii ni dhana tu, Paulo alikuwa akijaribu kuona kama walikuwa karibu, na kufungua macho yake kidogo, kufungua kona moja hadi walipoondoka, na hapo anasema, anasimama tena, na alikuwa ameondoka.

Tulianguka chini lakini hatujatulika kabisa. Na kisha, mistari ya 10 na 11, tukichukua kila mara mwilini kifo cha Bwana Yesu, ili uzima wa Yesu nao udhihirike katika miili yetu. Unaona, mstari wa 10 unatoa muhtasari wa tofauti tunazoziona, vitendawili tunavyoona katika sura ya 8 na 9. Tunakufa siku zote, lakini hatukosi kuwa na uhai.

Tunakufa sikuzote, lakini hatukosi kufa. Alisema, tukichukua katika miili yetu kifo cha Bwana Yesu, ili uzima wa Yesu nao udhihirike katika miili yetu. Kwa hivyo, Paulo anafupisha uzoefu wa kufadhaika, kuchanganyikiwa, kuteswa, na kupigwa chini wakati wa utumishi wake kwa Mungu.

Kwa upande mwingine, anazungumzia maisha ya Yesu ili kuelezea jinsi Bwana alivyomwokoia kutokana na kupondwa, kukata tamaa, kuachwa, na uharibifu, yote ambayo yanaashiria ukombozi wa mwisho wa Mkristo kutoka kwa hali ya kufa tutakapofufuka wakati wa ufufuo. Faraja katikati ya mateso. Lakini, maana ya kifungu cha kukamata, kufa kwa Yesu, pia inaelezwa na mstari wa 11.

Kwa maana sisi tulio hai tunatolewa tufe kwa ajili ya Yesu. Alikabiliwa na hatari kubwa ili uzima wa Yesu upate kuonekana pia katika miili yetu inayokufa. Mistari hii miwili ina nguvu, nguvu, na nguvu.

Mistari hiyo miwili inafafanua kifo cha maisha ya Yesu kama kinachoonekana wazi katika uzoefu wa mtume huyo. Haikuwa suala la maisha baada ya kifo, au hata maisha kupitia kifo, bali maisha katikati ya kifo. Paulo anasema, katikati ya kifo, huo ndio uzima.

Ukombozi uliorudiwa kutoka kwa kifo ulithibitisha nguvu ya ufufuo. Kumbuka, sura ya 1 tayari inazungumzia kukata tamaa kwake hata kwa maisha na inazungumzia Mungu aliyetuokoa, ambaye tunamwamini atatuokoa, na atatuokoa katika siku zijazo. Kwa hivyo, unajiuliza, ni nini kinachomfanya Paulo ajisikie vizuri? Ni nini kinachomfanya mtu huyu aendelee? Kwa sababu anajua alichacho kwa mshale wa ujasiri katika mstari wa 12.

Anasema, vivyo hivyo mauti hufanya kazi ndani yetu, bali uzima ndani yenu. Hapa unapata tena mada ya uzima na kifo. Unaona, kile ambacho tumekiangalia ni kile tunachokiita orodha ya magumu.

Mstari wa 11 unafafanua mstari uliopita kwa kurudia mawazo yake kwa lugha tofauti kidogo. Sasa, Paulo ametolewa afe kwa sababu ya Yesu, ambayo inaonyesha imani yake na nia yake ya kujipatanisha na muundo wa kuwepo unaopatikana katika Yesu. Kwa maneno mengine, akili yako inakimbilia haraka hadi Wafilipi sura ya 3, ambapo anasema kwamba nipate kumjua yeye na nguvu ya ufufuo wake na ushirika wa mateso yake ukifananishwa naye, na ufufuo wake, na kifo chake, na uzima wake, na kila kitu.

Alikuwa akifanywa awe amefananishwa ili nimjue yeye na nguvu ya ufufuo wake. Lakini hapo ndipo tunapoishia leo tunaposoma kifungu hicho. Vipi kuhusu ushirika wa mateso yake? Kukubaliana na kifo chake? Kuna somo muhimu la kujifunza hapa.

Wakorintho, kama Wakristo wengi leo, na hasa Wapentekoste, na mimi ni mmoja wao, waliamini kwamba mateso na shida hazikuwa sawa na maisha yaliyojaa roho. Sasa, si kila Mpentekoste anahisi hivyo, lakini kuna watu hawa wanaoamini kwamba, kama uko sawa na Mungu, hakuna mateso. Kama unateseka, namaanisha kile kinachoitwa injili ya mafanikio.

Kama unateseka, basi inamaanisha kuna kitu kibaya na wewe. Sasa, inamaanisha lazima kuna kitu kibaya na Paulo. Kama mtu yeyote aliteseka kwa ajili ya injili, Paulo aliteseka kwa ajili ya injili.

Kuna wale wanaoamini leo kwamba mateso na shida haviendani na maisha yaliyojaa roho, achilia mbali kile kinachoonekana kama maisha ya ushindi au mafanikio ya Kikristo. Hapana, Paulo anaelewa tofauti. Ni magumu yake yanayothibitisha huduma yake.

Katika siku za Paulo, na kwa Wakristo wengi duniani kote leo, maisha ya Mkristo ni maisha ya mateso. Kwa kweli, katika baadhi ya maeneo leo, kuwa Mkristo ni kupokea hukumu ya kifo. Kwa hivyo, kwa mtu kusema kwamba ikiwa unateseka, inamaanisha wewe si Mkristo mzuri, si maisha yaliyojaa roho, si ya kibiblia, na Paulo anapinga kabisa.

Kwa hivyo, tunahitaji kuelewa maana ya maisha ya Kikristo. Paulo alielewa mateso yake kwa njia ya Kristo. Daima tunahitaji kuweza kuweka mateso yetu katika mtazamo unaofaa.

Katika mtazamo wa Kristo na katika mtazamo wa umilele. Sasa, swali ni, ni nini kilimwezesha Paulo kutekeleza huduma yake kwa uaminifu? Utapata jibu la hilo katika mistari ya 13 na 14. Tuna roho ile ile ya imani.

Kama ilivyoandikwa, Niliamini, kwa sababu hiyo nimesema; sisi pia tunaamini, na kwa sababu hiyo tunasema; tukijua ya kuwa yeye aliyemfufua Bwana Yesu atatufufua nasi pia katika Yesu, na atatuweka mbele yenu.

Ni nini kilichomtia moyo Paulo? Ni nini kilichomwezesha kushiriki na kutekeleza huduma yake kwa uaminifu? Jibu ni rahisi. Paulo alishiriki imani ya mtunga-zaburi kwamba imani haiwezi kukaa kimya peke yake na imani yake ya Kikristo kwamba ufufuo wa Kristo unahakikisha ufufuo wa waumini. Nimesema mambo mawili.

Kwanza kabisa, alishiriki imani ya mtunga-zaburi kwamba imani haiwezi kukaa kimya, na bila shaka, ana imani kwamba ufufuo wa Kristo unahakikisha ufufuo wa waumini kwa sababu hapa Paulo alikuwa akinukuu Zaburi 116 mstari wa 10. Sasa, maana halisi ya maandishi ya Kiebrania si ya uhakika, lakini katika nukuu yake, Paulo anafuata Septuagint haswa pale anaposema, Niliamini kwa hivyo nimesema. Tafsiri ya Kiebrania inapatana na roho ya zaburi, ingawa si katika maneno yake sahihi.

Kwa hivyo, Paulo hanukuu maneno sahihi katika Kiebrania, lakini tukikumbuka kwamba Septuagint ilikuwa Biblia ya Paulo, alinukuu kutoka Septuagint. Unaona, unapoangalia muktadha katika Zaburi, mtunga-zaburi anasimulia ukombozi wa kimungu kutoka kwa ugonjwa mbaya, na ni kukata tamaa kabisa, na kisha anafikiria jinsi anavyoweza kutoa ibada yake kwa Bwana kwa njia inayofaa zaidi. Hiyo ni Zaburi 116.

Kwa hivyo, kwa maana halisi, usemi wa mtunga-zaburi wa shukrani ulitokana na imani yake iliyothibitishwa kwa Mungu. Nilishikilia imani yangu kwa uthabiti; nilithibitishwa; kwa hivyo, nimesema. Paulo, kwa upande wake, basi hakuweza kukaa kimya kuhusu injili aliyoiamini.

Ndiyo maana angeweza kusema ole wangu nisipohubiri injili. Sababu nyingine ambayo Paulo alitangaza habari njema kwa ujasiri mkubwa ilikuwa ni imani yake thabiti kuhusu ufufuo wake binafsi, ambao unawasilishwa pamoja na waumini wote mbele ya uwepo wa Mungu au mbele ya uwepo wa Kristo. Atafufuliwa pamoja na Kristo.

Kwa hivyo, anasema mstari wa 15, mstari wa 16, mstari wa 15 na 16. Hebu 14, turudi nyuma na kwenda 14. Tukijua ya kuwa yeye aliyemfufua Bwana Yesu atatufufua sisi nasi pamoja na Yesu, na kutuleta pamoja nanyi; maana vitu vyote ni kwa ajili yenu.

Kwa hivyo, Paulo anaelezea katika mstari wa 15 kwa nini anaendelea kusema, akigeukia sababu ya mwisho kwa nini anapaswa kutenda kama mtume na

kujisalimisha kwa mateso aliyopitia. Mateso yake na ujumbe wake ni kwa ajili ya Wakorintho na kwa kusudi la kuwafikia Wakorintho wengi zaidi. Paulo anazungumza kwa ujasiri kwa sababu imani yake inamfunulia kwamba zaidi ya dhiki ya kidunia kuna uhakika wa ufufuo.

Unajua hilo ndilo tumaini tulilionalo kama waumini, na tumaini hilo linapaswa kutujengea nanga ili tujue kwamba huu sio mwisho wa kila kitu. Imani ya Paulo si mtazamo wa kibinafsi tu. Ni imani ambayo ni kujitolea.

Ina maudhui yasiyo na upendeleo. Inajumuisha maarifa kwamba Mungu amemfufua Yesu kutoka kwa wafu, kwamba atamfufua mwishoni mwa wakati ili awe pamoja na Yesu, na bila shaka kwamba atawafufua Wakorintho pia. Kwa hivyo, hii si hisia tu ya kuchanganyikiwa Paulo anapozungumzia naamini .

Sio hisia tu ya kibinafsi, isiyoeleweka. Hapana, hapana, hapana, hapana, hapana. Ni imani ambayo ina kitu.

Paulo anapotumia neno hilo linamaanisha kujitolea. Linamaanisha uaminifu. Linamaanisha zaidi ya hisia tu.

Kwa hivyo, katika mstari wa 15, Paulo anahitimisha kwamba lengo lake kuu kama mtume wa Kristo ni kumletea Mungu utukufu. Ni kumletea Mungu utukufu. Msingi wa matendo yake yote ulikuwa ni uongofu wake na si hamu yake ya kuongeza kimo chake mwenyewe.

Lengo lake ni kwamba neema ya Mungu ienee kwa watu wengi zaidi kadri injili inavyohubiriwa. Kwa hivyo, Paulo anarudia tena katika mstari wa 16 kwamba hatukati tamaa. Hatuzimii.

Alichosema tayari katika mstari wa 1 kinarudiwa katika mstari wa 16. Kwa hivyo, anafupisha sehemu zilizotangulia na kisha anaangazia mada ya mstari wa 1. Kisha anaendelea kutofautisha kati ya mtu wa nje na wa ndani. Mtu wa nje ni mtu mzima kama anavyoonekana na watu wengine au kipengele cha ubinadamu wa mtu ambacho kinakabiliwa na mashambulizi na shida mbalimbali ambazo ameorodhesha.

Mtu wa ndani ni utu usioonekana unaojulikana kwa Mungu pekee na pia kwa nafsi. Wakorintho wanahitaji kuelewa kwamba licha ya udhaifu wa kimwili wa Paulo, utu wake wa ndani unabadilishwa kila siku. Kisha anageukia tofauti kati ya wakati uliopo na kurudi kwa Kristo.

Maisha haya na maisha yajayo. Kwa wapinzani wa Paulo, wakati uliopo ni wakati wa utukufu, lakini kwa Paulo, ni wakati wa mateso. Kwa hivyo, kuanzia mstari wa 16 hadi 18 Paulo anaongoza sura hiyo kwa kuzungumzia utukufu kupitia mateso.

Kwa hivyo, mstari wa 16, hatukati tamaa. Ilichukua maumivu hatua kwa hatua. Kwa nini haikati tamaa? Unaiona hapo hapo, mstari wa 17 na 18.

Kuanzia 17 na 18 kwa ajili ya dhiki nyepesi ambayo ni kwa muda mfupi tu inatufanyia utukufu mkuu na wa milele unaozidi sana. Mstari wa 16, kwa sababu hiyo hatulegei, hatuzimii, lakini ingawa utu wetu wa nje unaangamia, utu wa ndani unakombolewa siku kwa siku. Unajua, ninaposoma mstari wa 17, siwezi kuelewa.

Anaposema mateso yetu mepesi. Kupigwa mara tano, mateso mepesi. Kufungwa jela, mateso mepesi.

Kupigwa kwa fimbo, mateso mepesi. Namaanisha unapaswa tu kuangalia orodha ya magumu ambayo Paulo alipitia. Namaanisha kupigwa katika sura ya kwanza unayoona ni mateso, na Paulo anasema yote yaliyounganishwa pamoja yale unayosoma katika 1 Wakorintho yale unayosoma katika 2 Wakorintho yote anayoyafupisha , na anayaita mateso mepesi.

Sasa, vipi kama ni mateso makubwa? Ingekuwa nini? Sijui. Lakini anasema mateso mepesi. Sasa, ndugu na dada, jipe moyo.

Nataka upate moyo. Sikiliza kile Paulo anachosema na usikilize tena. Alisema mateso mepesi lakini kwa muda mfupi.

Unajua, wakati mwingine unafikiri wakati ni siku. Hapana, si siku. Anaiita kwa muda.

Namaanisha, fikiria: wakati Paulo alipokuwa akiandika Wafilipi, ilikuwa tayari kama miaka 30 baada ya kuongoka kwake, na amekuwa akiteseka tangu siku ya kwanza. Kwa hivyo wakati anapoandika Wakorintho, unajua kwamba imekuwa miaka mingi sana, na anajumlisha kila kitu, mateso yote pamoja. Alisema kwa muda mfupi.

Wakati mmoja unamaanisha miaka 30 au zaidi. Wow. Alisema mateso yetu mepesi ni ya muda mfupi tu.

Hilo linatusaidia. Namaanisha, kaka, dada, wewe unayeangalia hili, wewe unayesikiliza hili. Nataka ujue kwamba mateso yako ni mazito. Ndiyo, najua ni mazito upande wako, lakini ikilinganishwa na yaliyo mbele, ni kwa muda mfupi tu. Alisema kufanya kazi ni zaidi ya uzito wa milele kwetu.

Je, unaweza kuona kwamba moja ni nyepesi na nyingine ni nzito? Dhiki nyepesi, utukufu mzito, uzito wa milele. Moja ni ya muda mfupi, ilhali nyingine ni ya milele.

Dhiki ni nyepesi, na utukufu ni mzito. Dhiki ni ya muda mfupi, na utukufu ni wa milele. Wow.

Zawadi bora zaidi. Kwa sasa, mateso ya muda mfupi ya sasa yatafuatiwa na utukufu wa milele. Kwa hivyo, Paulo anatuonyesha kwa nini hakati tamaa.

Haonekani mgumu. Sasa sikiliza, kwa nini hakati tamaa? Nambari ya kwanza ni agizo la kimungu kama mhudumu wa agano jipya na bora zaidi. Alijua ni nani aliyemwita.

Nambari ya pili ni matarajio ya kushiriki ufufuo wa ushindi wa Kristo kutoka kwa wafu. Na nambari ya tatu ni jukumu la haraka la kuwafikia Wakorintho na kukuza ustawi wao wa kiroho na utukufu wa Mungu. Kwa hivyo, kwa sababu hizo tatu, tunaweza kuona kwamba hakati tamaa.

Sasa ametupa sababu hizo. Agizo lake kama mhudumu wa agano jipya. Matarajio ya ufufuo wa ushindi wa Kristo kutoka kwa wafu wa kushiriki hilo.

Na nambari tatu ni kazi ya haraka ya kuwajenga Wakorintho. Lakini Paulo hakukataa ukweli. Na hatupaswi kukataa ukweli.

Ilikuwa kweli vya kutosha kutambua kwamba kazi ngumu na maumivu yalikuwa yakimchukua yote kimwili. Kwa hivyo ndiyo, kulikuwa na fidia nzuri lakini anajua kwamba mtu wa nje ameangamia. Ni kama kusema ndiyo, najua alikuwa dhaifu kimwili.

Anajua hilo. Kisha, mstari wa 17 ni ufafanuzi wa kushangaza wa ufufuo wa kiroho wa kila siku. Uzalishaji wa utukufu imara na wa kudumu unazidi matatizo yoyote ya mwanga.

Inashangaza kwamba Paulo anazungumzia utukufu kana kwamba ni kitu kikubwa ambacho kinaweza kuongezwa hatua kwa hatua. Vivyo hivyo, anasema katika Wakolosai 1:5 kwamba urithi wetu umehifadhiwa mbinguni. Lakini sikiliza, tunapozungumzia mstari wa 18, Paulo anatuonyesha kitu ambacho utukufu huu si wa kiotomatiki.

Hatuangalii vitu vinavyoonekana bali visivyoonekana. Vitu vinavyoonekana ni vya muda, lakini vitu visivyoonekana ni vya milele. Katika mstari huo, Paulo anatufanya tuelewe kwamba utukufu huu hauji tu wenyewe.

Ni pale tu tunapoweka umakini wetu kwenye kile ambacho hakikuonekana. Mateso hayo yalituongoza kwenye utukufu. Kinachoonekana na kisichoonekana.

Huu ni mvutano kati ya kile ambacho tayari kinaonekana na ambacho hakijaonekana bado ndani ya Paulo. Tofauti kati ya kile kinachoonekana sasa na wanadamu na kile ambacho bado kimefichwa kutoka kwa macho ya wanadamu. Hilo ndilo Paulo analosema ni muhimu sana. Kujishughulisha na ulimwengu ambapo ameketi mkono wa kuume wa Mungu. Haikuwa matokeo ya uchaguzi wa kiholela wa Paulo.

Ilikuwa uamuzi ulio na ufahamu. Paulo alikuwa anajua sana kwamba wakati wa sasa ni wa mpito, ilhali wakati ujao ni wa milele kwa maana ya kwamba umekusudiwa kudumu milele. Tunapomalizia sura ya 4 tunakumbuka wimbo ule, mgeukie Yesu mtazame kikamilifu katika uso wake wa ajabu na vitu vya dunia vitafifia ajabu katika mwanga wa utukufu na neema yake.

Unapokata tamaa, wakati mambo yanapokuwa magumu, wakati huduma ni ngumu, kumbuka mambo haya. Kwanza, agizo lako kama mhudumu wa injili. Pili, kumbuka matarajio yako ya kushiriki ufufuo wa ushindi wa Kristo kutoka kwa wafu.

Na nambari tatu, kumbuka furaha unayoleta katika maisha ya watu unaowahudumia. Na kisha usisahau, kama tunavyosema kila mara na ikawa haidumu. Ndiyo maana mwanga mateso ni mwanga na ni kwa muda mfupi.

Na wakati fulani, utaweza kusema imetimia. Kutoka hapo itatimia itatimia.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 5, 2 Wakorintho 4, Hazina katika Mitungi ya Udongo.